

També, humiliant llurs testes brunes,
acatament a qui els ha vençut,
et fan present de les cinc mitges llunes
perquè amb les barres formis ton escut.

I enmig de llamps i trons, ruda tempesta,
apocalipsi d'enfollits Averns,
corona, apoteòsica, ta festa
la dansa tan fantàstica dels Plens.

Així pujares noble, bella i forta,
enjoïellada d'aigües i de llums;
saberés ésser la " Dificil Porta "
i conservar les típiques costums.

Avui, ai las ! la teva cabellera
abans espessa com el Gresolet,
més blanca és que els Rasos de Peguera,
més calba que la Serra de Nuet.

Peró, no enyoris gaire aquell suara
ni t'enlluerni massa l'antigor;
esguarda amb serenor les hores d'ara
i amb esperança l'esdevenidor.

Sota aquest cel tan blau i tan benigne
creixent folgada, fes-te gran ciutat
i tant com gran, oïda ! vulgues ser digna,
servint ardidament la Llibertat.

Car si els teus fills són ciutadans ben lliures,
faran nissaga d'homes braus i sans,
retrobaran el goig dels cants i els riures
i amb ver amor es sentiran germans.

Desplega al vent bandera catalana
onejadora de tots els neguits
i fes que aquesta terra tan galana
sigui un regal pels nostres cinc sentits.

Que el Tabaler, capell a la xamberga,
redoblant fort enmig del foc i el fum,
tes glòries clami al món, Ciutat de Berga,
i t'aureoli, invicta, La Patum !